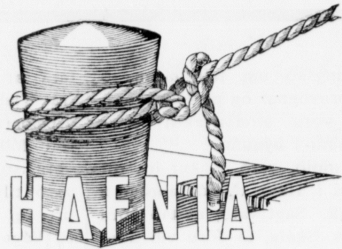

HAFNIA - LIV

den sikre havn

Bíðið um tilboð uppá lívstrygging hjá staðarumboðsmonnum okkara fyri høvuðsumboði í Føroyum

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Tinganes, Havn, tlf. 1080

ella hjá

inspektør JOHN SIVERTSEN

í Havnardali, tlf. 2172 ella 1721

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

TRYGGINGARSAMBANDIÐ
FØROYAR

Føroya Kriggstrygging . telf. 1086
Føroya Brunatrygging . telf. 1089

Føroya Sjóvátrygging . telf. 1086
Føroya Vanlukkuatrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

HALDIÐ SOSIALIN!

Tjóðveldismenn leggja ikki longur í sjómarks málið, enn at tað tænist LOYSINGINI

Tjóðveldismenn eru óðiligir í orðaleiki í sjómarks málinum. Um teir stóðu heilir og hollir aftanfyri, høvdu ein óbendiligur vilji at náa einum positivum úrsliti, um teir einans høvdu landsins og fyrst og fremst okkara fiskimansins og sjóvinnunnar størsta gagn og frama sum stavnahald, so hevði verið stuttligt at staðið í víggi hjá teimum.

Men tessverri eru tjóðveldismenn ikki longur fyri sjómarksinum, enn at tað kann nýtast at kynda hat og harvið til at skapa ein loysingarhug í fólkinum.

Hetta eru ikki bara skuldsettingar frá okkum, men veruleiki, ið allir menn, ið hava ansað eftir leikum og hoggum tjóðveldismanna í sjómarksdeiluni, kunnu gera seg fullgreiðar um.

Teirra uppskot um uppsøgn av 1901 sáttmálanum er einki at siga til; men at teir ikki samstundis sogdu, hvat ið teir vildu við uppsøgnini, sýnir, at teir ikki legdu stórt í at vinna eitt praktiskt nýtiligt (skjótt — helst beinavegin!) men høvdu mestan hugin at nýta málið til uppøsing fyri loysing.

At teir ikki greiddu atkvøðu fyri javnaðarmanna uppskotið, sum var tað einasta uppskotið, ið kundir loyst málið, vísir eisini, at tað ikki í fyrsta lagi var eitt positivt, fullgott nýtiligt uppskot, sum teir legdu eftir, men heldur hitt: einki at náa uttan uppøsingina til frama fyri loysingina.

Tað, at teir undir næstseinastu tingsetu royndu allar snildir fyri at forða viðgerð og samtykt av javnaðarslokksins uppskoti um at senda okkara monnum í Geneve tey boð, at teir undir ongum umstøðum máttu slaka í 12 milakravinum, SÝNIR EISINI, at tað er ikki eitt positivt úrslit í semju, men ósemjing og loysing, teir vilja nýta sjómarks málið til. (Men teir máttu so at enda geva seg undir, at uppskot javnaðarmanna til Geneve kom til atkvøðu og varð samtykt — eisini við atkvøðu tjóðveldismanna!).

Teirra uppskot nú í næstseinastu setu um lóg í landshelgis málum okkara var so háttað, at um tað skuldi kunna nýtast, so máttu vit fyrst havt loysing ella havt greitt yvirtøkuna av sjómarks málinum, sum vildi tikið drúga tíð. Hetta uppskot teirra er hitt sterkasta prógvið fyri, at tað er minni ein skjót og góð loysn av sjómarks málinum, men meiri ein loysingarspurningur, sum brennur á hjá teimum. At so er, verður undirstrikað av tí veruleika, at loysingin í seg sjálvari ikki greiður sjómarkið: tí 10 + 2 ára sáttmálin stendur akkurat

líka so fast í gildi aftaná loysingina sum nú í ríkisfelagsskapinum.

At tað ikki er einans fiskimansins gagn, ið tjóðveldið søkir at fremja í sjómarksspurninginum, skilir hvør maður av, at tjóðveldis menn ikki vilja loysa sjómarks trætuna uttan við loysingini, ið umframt mangt annað ilt veidir okkum TA VANLUKKU, at vit missa rættindi í Grønlandi. Tað er jú ein dapur veruleiki, at um vit t. d. loysa okkum úr ríkisfelagsskapinum í ár, verða okkara útróðramenn ongatíð aftur at kunna fara til Grønlands at rógva út.

Ta Eriendur Paturssonur, Joh. Simonsen, Frederik Hansen og Hanus við Høgadalsá ikki greiddu atkvøðu fyri uppskotið um 12 milamarkið, tí fremj anin av hesum uppskoti bygdi á samráðing og ríkisfelagsskap ella — kanska betri sagt — kundi verða framt uttan loysing, sýnir tað so greitt og týðiligt, at tað er meiri loysingin enn sigur í sjómarks málinum, ið tjóðveldið berjist fyri. — Teirra Kortaneil til samráðing við ríkisstjórnina um eina felags stóðu og upplegging til ta bretska ríkisstjórnina um at fáa 10 árasáttmálan úr gildi — hann er jú lógliga í gildi — undir strikar tað sama, at tað er uppgerð og skilnað, ið teir hava í huga og seta sum treyt fyri at vera fyri nokrum uppskoti, ið miðar imóti at vinna sigur fyri 12 milakravinum.

Hesj og so mong onnur dømi vísa okkum, at tjóðveldismenn eru kanska meiri enn nakrir aðrir meinbogar fyri sigri í sjómarks málinum, uttan at foroyingar missa meiri fyri minni, t. d. grøn landsrættindini.

Eingin, sum av sonnum vil sjómarksspurningi okkara skjóta og fulla loysn, eingin sum stevnr ímóti ikki bara at fáa 12 milamarkið, men at verja og víðka okkara arbeiðsrættindi á havinum aðrastaðni — hugsar fyrst og fremst uppá Grønland — kann halda seg til tjóðveldisins sjómarkspolitik.

Andrias T.

Stytttri arbeiðstíð

Eisini í Noreg verða teir nú at stytta um arbeiðstíðina; hetta hendir 1. mars 1959. Samstundis verða allar tímalønir hækkaðar við 6¼ pst. Seinasti sáttmáli gav bæði kvinnum og monnum lønarbata. Allar tær lægstu lønirnar hækkaðu við 18 oyru um tíman, soleiðis at tær lægstu mannlønirnar nú eru 216 og tær lægstu konufólkalønirnar 154 kr. um vikuna.